

Sygn. akt XVII GC 693/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015 roku

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. XVII Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Saks

Protokolant: Anna Gapa

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2015 roku, w W., na rozprawie

sprawy z powództwa K. W. (1)

przeciwko Gieldzie Praw Majątkowych (...) Spółce Akcyjnej w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 05 stycznia 2001 roku wydanego w sprawie IX Ng 7386/00, któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 26 lutego 2001 roku nadana została klauzula wykonalności na rzecz Przedsiębiorstwa (...). (...) Spółki Akcyjnej w K., a postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 01 września 2008 roku w sprawie VI GCo 326/08/11 nadana została klauzula wykonalności na rzecz G. (...) (...) Spółki Akcyjnej w W., jako następcy prawnemu w części dotyczącej odsetek ustawowych za okres od dnia 27 lutego 2001 roku do 30 lipca 2005 roku oraz za okres od 02 września 2008 roku do 21 kwietnia 2010 roku;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powoda K. W. (1) na rzecz pozwanej G. (...) (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 360,40 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XVII GC 693/15

UZASADNIENIE

K. W. (1) w dniu 22 sierpnia 2013 roku wniósł do Sądu pozew, w którym domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 05 stycznia 2001 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Katowicach, IX Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt IX NG 7386/00 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach w dniu 01 września 2008 roku w sprawie o sygn. akt VI Gco 326/08/11. Powód wniósł również o zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnienie pozwu powód twierdził, iż w dniu 05 stycznia 2001 roku Sąd Rejonowy w Katowicach IX Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt IX NG 7386/00, w którym zasądził od powoda na rzecz Przedsiębiorstwa (...). (...) S.A. w K. kwotę 5 869,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu. W dniu 26 lutego 2001 roku Sąd nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności. Wierzytelność objęta nakazem zapłaty została zbyta na rzecz Gieldy Praw Majątkowych (...) S.A. w związku z czym postanowieniem z dnia 01 września 2008 roku Sąd nadał klauzulę wykonalności na rzecz nowego nabywcy. Powód wskazał, iż roszczenie główne objęte nakazem zapłaty z dnia 05 stycznia 2001 roku uległo przedawnieniu najpóźniej w dniu 26 lutego 2011 roku, tym bardziej przedawnieniu uległy zasądzone nakazem odsetki bowiem świadczenia okresowe ulegają przedawnieniu z upływem trzech lat. Powód podniósł również zarzut wygaśnięcia roszczenia objętego nakazem zapłaty gdyby okazało się, że w przeszłości zostało

wszczęte przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne, aczkolwiek wskazał, iż nawet gdyby ten fakt zniweczył zarzut przedawnienia co do kwoty głównej to i tak będzie on zasadny w zakresie odsetek. Powód wniósł również o udzielenie zabezpieczenie roszczenia poprzez zawieszenie postępowanie egzekucyjnego Km 13026/13 (k. 2-11).

Postanowieniem z dnia 18 października 2013 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W. udzielił zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie H. S. z wniosku Giełdy Praw Majątkowych (...) S.A. w W. przeciwko K. W. (2), sygn. akt KM 13026/13 (postanowienie k. 39 – 41).

W dniu 17 września 2014 roku pozwana Giełda Praw Majątkowych (...) S.A. w W. wniosła do Sądu odpowiedź na pozew, w której domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, iż bieg terminu przedawnienia został przerwany trzykrotnie: 1) wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz pozwanej jako nabywcy wierzytelności, 2) wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz 3) pismem powoda z dnia 23 lipca 2013 roku, w którym zwrócił się do pozwanej z prośbą o częściowe umorzenie zadłużenia oraz rozłożenie długu na raty w związku z czym nastąpiło uznanie długu przez powoda w sposób dorozumiany (k. 52-55).

W dniu 28 listopada 2014 roku powód wniósł do Sądu pismo procesowe, w którym podtrzymał swoje twierdzenia zawarte w pozwie oraz wskazał, iż biegu terminu przedawnienia nie przerywa złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela. Powód wskazał, iż przedawnieniu uległy odsetki od kwoty głównej roszczenia zgodnie z art. 125 § 1 k.c. Powód wskazał również, iż jego pismo z dnia 23 lipca 2013 roku nie może być uznane za uznanie długu, a w związku z tym przerwanie biegu przedawnienia, bowiem powód w związku z toczącym się przeciwko niemu postępowaniem egzekucyjnym w obawie przed egzekucją z jedyne źródła utrzymania jakim była renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy zwrócił się do pozwanego z prośbą o umorzenie. Nadto wolą powoda nie było zrzeczenie się zarzutu przedawnienia (k. 77 – 82).

Strona pozwana w piśmie z dnia 18 grudnia 2014 roku podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie, wskazując że ugruntowany w orzecznictwie jest pogląd, iż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przerywa bieg terminu przedawnienia. W ocenie strony pozwanej wobec tego, że na skutek pisma z dnia 23 lipca 2013 roku trwały pertraktacji co do sposobu spłaty stanowiło ono uznanie długu przez powoda (k. 87-88).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 stycznia 2001 roku Sąd Rejonowy w Katowicach, Wydział IX Gospodarczy wydał w sprawie o sygn. akt IX Ng 7386/00 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał K. W. (1), aby zapłacił na rzecz Przedsiębiorstwa (...). (...) S.A. w K. kwotę 5 869,80 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 01 września 2000 roku do dnia zapłaty oraz 1 120,40 zł tytułem kosztów procesu. W dniu 26 lutego 2001 roku Sąd nadał w/w nakazowi klauzulę wykonalności (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 15 akt sprawy VI GCo 326/08/11 w zw. z k. 112v).

Wierzytelność stwierdzona nakazem zapłaty z dnia 05 stycznia 2001 roku w sprawie o sygn. akt IX Ng 7386/00 w stosunku do K. W. (1) został na skutek umowy przelewu wierzytelności przeniesiona z Przedsiębiorstwa (...). (...) S.A. w K. na rzecz Giełdy Praw Majątkowych (...) S.A. w W. (okoliczność bezsporna).

W dniu 31 lipca 2008 roku pozwana złożyła do Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela. Postanowieniem z dnia 01 września 2008 roku Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach VI Wydział Gospodarczy nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 05 stycznia 2001 roku wydanego w sprawie o sygn. akt IX Ng 7386/00 na rzecz nowego wierzyciela – G. (...) (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (wniosek – k. 56-57, postanowienie – k. 21 akt sprawy VI GCo 326/08/11 w zw. z k. 112v).

W dniu 12 kwietnia 2013 roku Giełda Praw Majątkowych (...) S.A. w W. złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego do komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie H. S. (wniosek o wszczęcie egzekucji w aktach komorniczych KM 13026/13).

Powód po otrzymaniu zawiadomienia od komornika o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z pomocą znajomej napisał w dniu 23 lipca 2013 roku pismo, w którym zwrócił się do G. (...) (...) S.A. w W. o umorzenie części z całości długu oraz umożliwienie spłaty pozostałej sumy na raty w związku ciężką sytuacją finansową i zdrowotną. Powód pisząc powyższe pismo był przekonany, że roszczenie wynikające z nakazu zapłaty jest przedawnione (pismo z dnia 23 lipca 2013 roku – k. 63, zeznania powoda K. W. (1) – k. 112v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, w tym również z dołączonych akt VI GCo 326/08/11 oraz Km 13026/13 których autentyczność i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i strony również nie zgłaszanych do nich zastrzeżeń.

Z powodu zniszczenia akt IX GNc 7386/00/1 nie było możliwe przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w tych aktach (k. 103)

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda K. W. (1) na okoliczność na jaką wskazał, iż pismo z dnia 23 lipca 2013 roku zostało skierowane do pozwanej włącznie z obawy po tym, jak powód otrzymał zawiadomienie komornika sądowego o wszczęciu egzekucji, że powód był pewien, iż po 13 latach roszczenie uległo przedawnieniu. Powód wskazał, iż z uwagi na stan zdrowia i brak środków finansowych nie był w stanie uregulować zobowiązania. Sąd uznał zeznania powoda za autentyczne, bowiem korespondowały one ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Okolicznością bezsporną pomiędzy stronami było wydanie przeciwko powodowi K. W. (1) nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 05 stycznia 2001 roku w sprawie o sygn. akt IX Ng 7368/00 oraz to, że postanowieniem z dnia 26 lutego 2001 roku Sąd nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności. Bezspornym pozostawało również to, iż na skutek przelewu wierzytelności cała należność z w/w tytułu wykonawczego przysługująca dotychczas Przedsiębiorstwu (...). (...) S.A. K. została zbyta na rzecz Giełdy Praw Majątkowych (...) S.A. w W., oraz że na skutek wniosku nowego wierzyciela Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach nadał w dniu 01 września 2008 roku klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela.

Biorąc pod uwagę zarzuty oraz twierdzenia przedstawione przez powoda należy stwierdzić, iż powództwo opozycyjne oparł na fakcie przedawnienia dochodzonego od niego roszczenia, stąd jako podstawę prawną żądań powoda należało przyjąć art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być wyegzekwowane, gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Przesłanka określona w art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. dotyczy zdarzeń, które zaszły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Zdarzenia tego rodzaju określają wyłącznie przepisy prawa materialnego (zob. wyrok SN z dnia 26 marca 2009 r., w sprawie I CSK 282/08, niepubl., oraz uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., w sprawie III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192). Do zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania należą w szczególności: przedawnienie, wykonanie zobowiązania przez dłużnika, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, świadczenie w miejsce spełnienia (datio in solutum), przelew powodujący zmianę wierzyciela (art. 509 k.c.), przejęcie długu powodujące zmianę dłużnika (art. 519 k.c.), następcza niemożliwość świadczenia (art. 475 k.c.). Zdarzenia te nie stanowią katalogu zamkniętego, których nastąpienie po powstaniu tytułu egzekucyjnego dawałoby podstawę do wystąpienia z powództwem w trybie art. 840 §1 pkt 2 k.p.c.

W związku z powyższym zarzut przedawnienia może stanowić podstawę żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, przy czym należy odwołać się do art. 125 § 1 k.c. zgodnie z którym roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia tego rodzaju roszczeń był krótszy. Jedynie roszczenie o świadczenia okresowe stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu, należne w przyszłości ulegają przedawnieniu trzyletniemu.

Powyższy przepis przewiduje więc dłuższy szczególny termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe, niż ten wskazany w art. 118 k.c. Jeśli więc roszczenia o wymagalne świadczenia okresowe zostały stwierdzone prawomocnym orzeczeniem, to przedawniają się z upływem dziesięciu lat nie zaś z upływem lat trzech jak przewiduje to art. 118 k.c. (por. uzasadnienie uchwały 7 sędziów SN z dnia 26 stycznia 2005 roku, w sprawie III CZP 42/04, LEX nr 141130). Odmienne jednak należy ocenić kwestię przedawnienia stwierdzonego nakazem zapłaty roszczenia o odsetki za opóźnienie należne i wymagalne po dniu uprawomocnienia się tego orzeczenia. W tym bowiem zakresie ustawodawca przewidział krótszy trzyletni termin ich przedawnienia (tak: wyrok SN z dnia 15 stycznia 2014 r., w sprawie I CSK 197/13, LEX nr 1438401 oraz wyrok SA w Warszawie z dnia 11 października 2012 r., w sprawie VI ACa 589/12, niepublikowany).

Strona powodowa stała na stanowisku, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia i tym samym należność objęta nakazem uległa przedawnieniu najpóźniej w dniu 26 lutego 2011 roku, natomiast strona pozwana wskazywała, że doszło do trzykrotnego przerwania biegu terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.

Pomiędzy stronami sporne było, czy wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy wierzyciela przerywa bieg przedawnienia.

Sąd nie podziela stanowiska strony powodowej, iż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego nie powoduje przerwania biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem. Należy zauważyć, iż orzecznictwo na które powołuje się strona powodowa pochodzi z lat 70 tych, aktualnie zdecydowana część orzecznictwa przemawia za tym, iż złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 07 maja 2014 r. w sprawie I ACa 1215/13).

W dawniejszym orzecznictwie SN stał na stanowisku, że wniosek o nadanie tytułu wykonalności nie przerywa biegu przedawnienia, a skutek taki powoduje dopiero wniosek wierzyciela o wszczęcie egzekucji (tak: SN w wyr. z 24.9.1971 r., II CR 358/71, L.; wyr. SN z 22.2.1973 r., III PRN 111/72, OSN 1974, Nr 1, poz. 12; uchw. SN z 20.2.1974 r., III CZP 2/74, OSN 1975, Nr 2, poz. 18; wyr. SN z 4.8.1977 r., IV PR 160/77, L.; warto jednak zwrócić uwagę na odmienne stanowisko wyrażone w post. SN z 28.1.1970 r., I PZ 2/70, L.). Zdaniem SN, złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie jest czynnością zmierzającą bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia. Sąd Najwyższy zwrócił też uwagę, że według art. 788 i n. k.p.c., w wypadku przejścia praw lub obowiązków wynikających z tytułu egzekucyjnego na inną osobę, sąd ponownie nadaje tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciw tej osobie. Uznanie, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia oznaczałoby, że każda zmiana wierzyciela wiązać mogłaby się z przerwaniem biegu przedawnienia; wykładnia taka pozostawałaby w sprzeczności z celem i założeniami instytucji przedawnienia. Dotychczasowa linia orzecnicza

uległa zmianie w uchwale z 16.01.2004 r. (III CZP 101/03, OSN 2005, Nr 4, poz. 58), w której SN uznał, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg okresu przedawnienia. Choć sformułowana przez SN teza bezpośrednio dotyczyła tylko bankowych tytułów egzekucyjnych, SN nie pozostawił wątpliwości, że skutki prawne wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie mogą być zróżnicowane ze względu na źródło tytułu egzekucyjnego [z uzasadnienia: "zapatrywanie o dopuszczalności zróżnicowanej oceny wpływu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na bieg przedawnienia w zależności od tego, czy wniosek dotyczy bankowego tytułu egzekucyjnego, czy też sądowego tytułu egzekucyjnego, nie przekonuje. Należy podzielić pogląd, zgodnie z którym konstytutywny lub deklaratywny charakter klauzuli wykonalności nie zależy od rodzaju tytułu egzekucyjnego, lecz od tego, czy postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności modyfikuje wynikający z tytułu egzekucyjnego przedmiotowy bądź podmiotowy zakres egzekucji (orzeczenie konstytutywne), czy też jedynie potwierdza wynikający z tytułu egzekucyjnego zakres egzekucji (orzeczenie deklaratywne)"]. Skład orzekający trafnie zwrócił uwagę, że o kwalifikacji czynności jako przerywającej bieg przedawnienia rozstrzyga, czy czynność taka jest obiektywnie konieczna w celu zaspokojenia roszczenia (tak: KC red. Osajda, 2015 wyd. 12/P. Sobolewski, Legalis). Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela pogląd Sądu Najwyższego przedstawiony w powyżej wskazanej uchwale, jak również w wyroku z dnia 23 listopada 2011r., w sprawie IV CSK 156/11 (Legalis nr 454839) zgodnie z którym wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na podstawie art. 788 k.p.c. przerywa bieg terminu przedawnienia.

Tym samym wniosek złożony przez G. (...) (...) S.A. w W. o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty stanowił czynność zmierzającą bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia i przerwał bieg przedawnienia. Należy bowiem zauważyć, iż w celu prowadzenia egzekucji przez następcę prawnego niezbędne jest złożenie wniosku o nadanie klauzuli z zaznaczeniem przejścia uprawnień w trybie art. 788 k.p.c., bowiem bez takiego orzeczenia nie jest możliwe prowadzenie egzekucji przez wierzyciela, na rzecz którego dokonany został przelew wierzytelności z tytułu wykonawczego. W związku z powyższym Sąd rozpoznający niniejszą sprawę Sąd podzielił pogląd strony pozwanej, iż doszło do przerwy 10 letniego terminu przedawnienia.

Biorąc pod uwagę daty mające kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie bezspornym jest, iż nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt IX Ng 7386/00 wydany został w dniu 05 stycznia 2001 roku, aczkolwiek brak jest informacji kiedy powyższe orzeczenie się uprawomocniło, bowiem jak wynika z uzyskanej przez Sąd informacji akta zostały zniszczone. Jednakże biorąc pod uwagę posiadanie oryginalnego tytułu wykonawczego wskazać należy, iż postanowieniem z dnia 26 lutego 2001 roku Sąd nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności. Po tym fakcie nie mamy informacji co działo się z tytułem wykonawczym, bowiem kolejnym wiadomym Sądowni zdarzeniem jest złożenie przez pozwanego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień w dniu 31 lipca 2008 roku, co skutkowało wydaniem w dniu 01 września 2008 roku postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. Wraz ze złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności – tj. 31 lipca 2008 roku doszło do przerwania biegu przedawnienia, który zaczął biec na nowo dopiero po 01 września 2008 roku. Następnie przedawnienie biegło od początku do dnia 22 kwietnia 2013 roku, kiedy to pozwana złożyła wniosek do komornika o wszczęcie egzekucji, a pozew w niniejszej sprawie złożony został w dniu 22 sierpnia 2013 roku. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że nie mogły ulec przedawnieniu roszczenia o zapłatę kwoty głównej, jak i świadczenia o odsetki za opóźnienie wymagalne w dacie uprawomocnienia się nakazu, albowiem ich termin przedawnienia wynosi lat dziesięć i co nie może budzić wątpliwości bieg terminu przedawnienia w tym zakresie nie upłynął.

Inaczej natomiast przedstawia się sytuacja odsetek ustawowych, które należą się po wydaniu nakazu zapłaty w sprawie o sygn. akt IX Ng 7386/00, bowiem one przedawniają się z upływem 3 lat. Należy mieć jednak na uwadze, iż ze względu na charakter odsetek – to, że powstają one z każdym dniem, w niniejszej sprawie doszło do częściowego przedawnienia roszczenia o odsetki. Tym samym przedawnieniu uległy:

1) odsetki ustawowe za okres od 27 lutego 2001 roku do dnia 30 lipca 2005 roku, gdyż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. (złożony w dniu 31 lipca 2008 roku) przerwał bieg odsetek za okres od 31 lipca 2005 roku do 31 lipca 2008 roku

2) odsetki ustawowe za okres od 02 września 2008 roku do 21 kwietnia 2010 roku, gdyż wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (złożony w dniu 22 kwietnia 2013 roku) przerwał bieg odsetek za okres od 22 kwietnia 2010 roku do 22 kwietnia 2013 roku.

Nadto Sąd oceniając pismo powoda z dnia 23 lipca 2013 roku uznał, że nawet przyjęcie, że stanowiło uznanie niewłaściwe roszczenia, co skutkowałoby przerwaniem biegu przedawnienia nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, skoro wcześniej bieg przedawnienia został przerwany wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Jakkolwiek uznanie niewłaściwe nie wymaga żadnej specjalnej formy, to jednak zachowanie dłużnika wyrażające przeświadczenie o istnieniu roszczenia, musi być jednoznaczne na tyle, żeby wierzyciel wiedział, iż dłużnik uznaje jego roszczenia za istniejące i przyznane. Zachowanie zobowiązanego ma być na tyle przekonujące, aby mogło uzasadniać oczekiwanie uprawnionego, iż świadczenie na jego rzecz zostanie spełnione. W ocenie Sądu pismo z dnia 23 lipca 2013 roku nie było nacechowane rzeczywistym zamiarem spłaty przez powoda jego zobowiązań wobec pozwanej. Biorąc pod uwagę okoliczności w jakim powstało wskazane pismo, sytuację zdrowotną powoda oraz jego przekonanie o przedawnieniu roszczenia wynikającego z nakazu zapłaty z dnia 05 stycznia 2001 roku Sąd miał zastrzeżenia co do mającej wynikać z tego pisma woli powoda spełnienia świadczenia i przekonania pozwanej o rzeczywistym zamiarze wywiązania się powoda z zobowiązania.

Oświadczenia dłużnika wyrażane już po upływie okresu przedawnienia mogą być traktowane jako zrzeczenie się korzystania z zarzutu przedawnienia, przez co dłużnik traci następnie możliwość uchylenia się od zaspokojenia roszczenia z powodu przedawnienia. Z chwilą takiego zrzeczenia bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się na nowo. Oświadczenie to, podobnie jak uznanie długu, następuje w drodze jednostronnej czynności prawnej zobowiązanego, z tym że ma ona charakter oświadczenia woli, a nie oświadczenia wiedzy. Oświadczenie takie, zgodnie z art. 60 k.c, wobec braku odmiennego wymagania ustawowego, może być dokonane w dowolnej formie. W orzecznictwie przyjmuje się jednak, że określone zachowanie może być uznane za dorozumiane oświadczenie woli tylko wtedy, gdy zamiar wywołania przez nie określonych skutków prawnych jest niewątpliwy (por. wyroki SN z dnia: 21 lipca 2004 roku, V CK 620/03, 24 września 2005 roku, III CK 124/05, 17 października 2008 r., I CSK 105/08, OSNC 2009 r. Nr 11, poz. 153). Owa niewątpliwa wola dłużnika jest więc zasadniczym kryterium do przyjęcia, że uznanie przedawnionego roszczenia może zawierać w sobie znamiona zrzeczenia się zarzutu przedawnienia (por. wyroki z dnia 5 czerwca 2002 r., IV CKN 1013/00, z dnia 21 lipca 2004 r., V CK 620/03, czy z dnia 12 października 2006 r., I CSK 119/06) (tak: wyrok SA w Białymstoku z dnia 04 grudnia 2013 r. w sprawie I ACa 544/13, Legalis nr 776224). Zdaniem Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę oświadczenie powoda z dnia 23 lipca 2013 roku nie posiada w swojej treści żadnego sformułowania, które świadczyłoby jednoznacznie a nawet pośrednio, iż powód zrzeka się zarzutu przedawnienia. Trudno więc treść owego oświadczenia traktować jako zrzeczenie się takiego uprawnienia.

Z tych też względów powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie, co prowadziło do konieczności pozbawienia wykonalności przedmiotowego nakazu zapłaty, w części dotyczącej odsetek ustawowych za okres od dnia 27 lutego 2001 roku do dnia 30 lipca 2005 roku oraz za okres od dnia 02 września 2008 roku do 21 kwietnia 2010 roku. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., a więc na zasadzie stosunkowego rozdzielania kosztów. Sąd na potrzeby ustalenia w jakim zakresie każda ze stron wygrała i przegrała wyliczył sumę: 1) należności głównej wskazanej w nakazie IX Ng 7386/00 – 5 869,80 zł, 2) odsetek za okres od 01 września 2000 roku do dnia wniesienia pozwu – 11 128,93 zł oraz 3) kosztów wskazanych w nakazie zapłaty – 1 120,40 zł, co łącznie dawało kwotę 18 119,13 zł, a następnie sumę odsetek które uległy przedawnieniu 1) 4 468,32 zł – za okres od 27 lutego 2001 roku do 30 lipca 2005 roku oraz 2) 1 221,16 zł – za okres od 02 września 2008 roku do 21 kwietnia 2010 roku, co łącznie

dawało kwotę 5 689,48 zł i w ten sposób stwierdził, że powód wygrał w 31,40 %, a pozwany w 68,60 %, tym samym powód winien ponieść koszty procesu w 68,60 %, a pozwany w 31,40 %.

Koszty procesu poniesione w niniejszym postępowaniu przez strony wynosiły 2 728 zł, z czego powód poniósł koszty w wysokości 1 511 zł, zaś pozwany w wysokości 1 217 zł. Natomiast biorąc pod uwagę w jakim zakresie każda ze stron wygrała oraz przegrała proces, powód winien ponieść koszty w wysokości 1 871,40 zł, a pozwany w wysokości 856,60 zł. Stąd porównując faktycznie poniesione przez strony koszty z kosztami jakie powinny ponieść w związku z wynikiem procesu Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 360,40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.